

Консултация за транспонирането на Директива (ЕС) 2019/790 на Европейския парламент и на Съвета относно авторското право и сродните му права в Цифровия единен пазар и за изменение на директиви 96/9/ЕО и 2001/29/ЕО

КОНСУЛТАЦИОНЕН ДОКУМЕНТ № 3

Дял III

Глава 3

Достъп до аудиовизуални произведения на платформи за видео по заявка

чл. 13

Глава 4

Произведения на изобразителното изкуство, които са обществено достояние

чл. 14

Дял IV

Мерки за добре функциониращ пазар за авторски права

Глава 1

Права върху издания

чл. 15-16

Глава 2

Определени начини на използване на закриляно съдържание от онлайн услуги

чл. 17

Съдържание:

А. Информация за консултацияния процес

Б. Обща информация за Директива (ЕС) 2019/790

В. Дял III

чл. 13-14

Г. Дял IV

чл. 15-17

А. Информация за консултацияния процес

Във връзка със задължението на държавите членки на Европейския съюз да транспонират в националните си законодателства Директива (ЕС) 2019/790 на Европейския парламент и на Съвета относно авторското право и сродните му права в Цифровия единен пазар и за изменение на директиви 96/9/ЕО и 2001/29/ЕО (Директивата) до 7 юни 2021 година, Министерството на културата публикува поетапно серия от консултацияни документи. Консултацияният процес ще продължи до края на месец юли 2020 година и има за цел да идентифицира заинтересованите страни и да им даде възможност да изразят позицията си по въпросите, по които Директивата предоставя на държавите членки гъвкавост при имплементирането ѝ.

Изпращайте Вашите отговори на поставените в консултацияния документ въпроси на електронен адрес: dsm.directive@mc.government.bg в срок до 31.07.2020.

Моля при подаване на отговорите да укажете в какво качество предоставяте същите и дали сте пряко засегнати от обсъжданите разпоредби. В случай че желаете да повдигнете и други въпроси, свързани с разглежданите в конкретния документ проблеми, формулирайте същите в отделен документ.

Б. Обща информация за Директивата

Технологичните постижения промениха начина, по който произведенията се създават и използват. Появиха се нови бизнес модели и нови ползватели на обекти на авторското и сродните му права. Породи се правна несигурност за правоносителите, ползвателите и потребителите що се отнася до определени начини на използване, включително трансгранично използване на произведения и друго защитено съдържание в цифрова среда.

През септември 2016 г., като част от Стратегията за цифров единен пазар, Европейската комисия представи пакет законодателни предложения в сферата на авторското право. Едно от тези законодателни предложения беше **Директивата относно авторското право в цифровия единен пазар**.

Основната цел на Директивата е да създаде нови правила за авторско право, адаптирани към изискванията на технологичния напредък. Документът обръща особено внимание на цифровото и трансграничното използване на защитено съдържание, като създава задължителни изключения и ограничения от авторското право, отговарящи на изискванията на технологичния напредък. Предвидени са мерки за улесняване на лицензионните практики за разпространението на произведения извън търговско обращение и предлагането на достъп до аудио-визуални произведения на платформи за видео по заявка. Улеснено е и използването на произведения, които са обществено достояние. Не на последно място, Директивата създава ново сродно право на издателите на публикации в пресата и въвежда правила за използването на защитено съдържание от доставчиците на онлайн услуги, които съхраняват и предлагат достъп до качено от потребителите съдържание. Раздел IV, Глава 3 от документа гарантира справедливо възнаграждение за авторите и артистите-изпълнители.

В. Дял III

Глава 3

Достъп до аудиовизуални произведения на платформи за видео по заявка

- Чл. 13 *Механизъм за преговори*

Неголям брой аудиовизуални произведения са налични на платформите за видео по заявка. Поради тази причина чл. 13 от Директивата въвежда механизъм за преговори, който да улесни сключването на договори за предлагането на достъп до аудиовизуални произведения на платформи за видео по заявка. В случаите, в които желаещите да сключат такъв договор страни срещат затруднения, могат да се обърнат за съдействие към независим орган или един или повече медиатори. Механизмът има доброволен характер и не ограничава договорната свобода на преговарящите страни. Съображение 52 позволява на държавите членки да създадат нов орган, който да съдейства за постигането на споразумение, или да разчитат на вече съществуващ такъв, който отговаря на изискванията на Директивата. Съществува възможност да бъде определен повече от един компетентен орган или медиатор. Свобода е предоставена и по отношение начина, по който ще функционира механизмът, включително времетраенето и покриването на разноските.

Въпроси:

- 1. Съществува ли в България независим орган, който да бъде натоварен с функциите за участие в механизма за преговори? Ако е необходимо създаването на нов орган, какви да бъдат мястото и структурата му?**

Доколкото изискванията към органа, който участва в механизма за преговорите по чл. 13 от Директива 790/2019 („Директивата“), са той да бъде съставен от безпристрастни външни експерти в областта на авторското право и сродните му права, считаме, че в България не съществува такъв независим орган, който да е компетентен в достатъчна степен. Предметът на споровете по чл. 13 от Директивата – лицензирането на права върху аудиовизуални произведения в платформи за видео по заявка, изисква изключително тясна експертиза, за да бъде намесата на медиатора ефективна, а не просто формално заложена процедура, подобно на тази в чл. 94ч² ЗАПСП.

Доброволното решаване на споровете е тенденция, залегнала във всички регулативни актове на ЕС в сферата на авторските и сродните им права от приемането на Директива 2001/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета насам. Директива 790/2019 застъпва в сериозна степен медиацията в различни хипотези – както при колективното управление на права (чл. 13), така и когато авторът или артист-изпълнителят сам управлява правата си (чл. 21) Процедурата по алтернативно решаване на спорове е застъпена и в Директива 789/2019 г. по повод сключването на договори за лицензиране на препредаване на произведения под авторскоправна закрила.

Българският опит с доброволното решаване на спорове в сферата на авторското право и сродните му права се свежда до няколко неуспешно проведени процедури по квазимедиация съгласно 94р ЗАПСП.

Въпросът за независимия експертен орган по медиация отваря за пореден път една по-широка дискусия, касаеща начинът, по който се прилага правото в сферата на интелектуалната собственост, в частност – на авторските и сродни права.

Считаме, че е необходимо реформиране на правоприлагането в сектора чрез създаване на нов орган на изпълнителната власт – Агенция за закрила на авторското право и сродните му права („Агенция“).

Агенцията следва да бъде структурен еквивалент на настоящата Дирекция „Авторско право и сродните му права“ към Министерство на културата. Освен, че би съсредоточила в себе си целия административен контрол по отношение на авторските и сродни права, вкл. и спрямо организации за колективно управление на права (нар. ОКУП), Агенцията следва да разполага с човешки ресурс, който да обезпечавя комуникацията на всички заинтересовани страни в сектора, да изготвя необходими проучвания и икономически анализи на пазара. Особен приоритет следва да бъде поставен на обучаване и развие на експерти, които да специализират във връзка с отделните обекти на закрила и различните видове използване.

Именно Агенцията следва да поддържа списък с медиатори, които да бъдат експерти в съответната област както по отношение на процедурата по утвърждаване на тарифи на ОКУП, така и във вр. с изискванията, заложи от Директиви 790/2019 и 789/2019 за доброволно уреждане на спорове. Необходимо е медиаторите да формират временни комисии, които да действат ad hoc в кратки срокове и съобразно казуса – да взимат решение или единствено да съдействат на страните за изглаждане на противоречия като ги съветват.

Търсените резултати от създаване на Агенцията биха били:

1. Смыслено съсредоточаване на административния контрол в един единствен орган, а не както в момента - разпръснатост между редица държавни институции - Министерство на културата, Съвета за електронни медии, Комисия за регулиране на съобщенията, Министерство на икономиката, Министерство на финансите, Агенция „Митници“, Министерство на вътрешните работи;
2. Възможност за координация и създаване на единни практики;
3. Ефективност в оперативната дейност;
4. Създаване на експерти в областта, чиито недостиг е осезаем към настоящия момент;

5. Подобряване на обществените нагласи и повишаване на колективната осъзнатост по отношение на интелектуалната собственост в България.

2. Отговарят ли правилата в Закона за медиацията и Правилника на Арбитражния съд при БТПП на заложените в чл. 13 от Директивата критерии?

Мнението ни е, че нито Законът за медиацията (ЗМ), нито Правилника на Арбитражния съд при БТПП не отговарят на заложените в чл. 13 от Директивата критерии.

Съгласно съображение 52 от Директивата, органът по медиация или медиаторите следва да съветват страните, да улеснят началото на преговорите, както и сключването на споразумение, като намесата има доброволен характер и не ограничава договорната свобода на преговарящите.

Съгласно чл. 18, ал.1 ЗМ споразумението между страните по правен спор, постигнато в процедура по медиация, има силата на съдебна спогодба и подлежи на одобрение от районните съдилища в страната. Същите решения имат сила на присъдено нещо. Считаме, че споровете относно лицензиране на произведения, разпространявани чрез услуги за видео по заявка, които чл. 13 визира, попадат именно под хипотезата на правната норма по чл. 18, ал. 1, т. е имат характера на правни спорове.

От своя страна, Арбитражния съд при БТПП е правораздавателен орган, чийто решения имат сила на присъдено нещо.

С оглед изложените съображения, изходът от спора при намесата на АС при БТПП или медиатор по ЗМ, завършва с акт, който подлежи на изпълнение от страните, а това противоречи на изискванията на чл. 13 от Директивата.

Още повече, считаме че тези органи не биха изпълнили волята на европейския законодател, тъй като липсва специфичната експертна компетентност, която медиаторите следва да притежават.

Глава 4

Произведения на изобразителното изкуство, които са обществено достояние

- *Чл. 14 Произведения на изобразителното изкуство, които са обществено достояние*

С изтичането на срока за закрила обектите на авторско право стават обществено достояние и се погасяват предвидените в закона права върху тях, с изключение на неимуществените правомощия по чл. 15, т. 4 и 5 ЗАПСП, които продължават безсрочно. В сферата на изобразителното изкуство разпространението на реалистични репродукции допринася за достъпа до култура и културно наследство. Закрилата на такива репродукции в дигитална среда противоречи на изтичането на времетраенето на авторското право върху произведенията. В правото на ЕС не съществуват хармонизирани правила за закрилата на репродукциите и това поражда правна несигурност. Затова чл. 14 от Директивата предвижда, че репродукциите на произведения на изобразителното изкуство, създадени след срока им на закрила, не са обект на авторското право и сродните му права, освен ако самите те не са оригинални като резултат от творческата дейност на създателя им.

Въпроси:

1. По какъв начин следва да се транспонира разпоредбата в българското законодателство?

Г. Дял IV

Глава 1

Права върху публикации

- *Чл. 15 Закрила на публикациите в пресата при използването им онлайн*

Чл. 15 от Директивата задължава държавите членки да въведат право на възпроизвеждане и право на предлагане на достъп в полза на издателите на публикации в пресата за използването онлайн на техните публикации от доставчиците на услуги на информационното общество. Интернет потребителите ще продължат да използват публикациите за лични и нетърговски цели, включително да ги споделят онлайн, както досега.

Съображение 55 пояснява, че в понятието за „издател на публикации в пресата“ са включени доставчици на услуги, като издатели на новини или новинарски агенции, които издават „публикации в пресата“ по смисъла на Директивата. Закрилата се разпростира по отношение на издатели, които са се установили в държава членка на Европейския съюз и имат седалище, централно управление или основно място на дейност в Съюза.

Чл. 2, параграф 4 и съображение 56 от Директивата дават дефиниция за „публикация в пресата“. Публикация в пресата е „колекция, състояща се

основно от литературни произведения с журналистически характер, но която може да съдържа и други произведения или обекти на закрила“. Изрично е посочено, че извън обхвата на закрилата остават научните журнали, както и интернет страници, като блогове, които не предоставят информация като част от дейност, която се извършва по инициатива или под редакционната отговорност и контрол на доставчик на услуги.

Закрилата се разпростира спрямо цели публикации и части от такива, но извън обхвата остават отделни думи или прекалено кратките откъси от публикации. Новите правила няма да се прилагат и за създаването на хипервръзки, както и за включените в публикацията факти от обективната действителност.

Времетраенето на предвидената в чл. 15 от Директивата закрила е 2 години, а същата е само за публикации след 6 юни 2019 година.

Директивата задължава държавите членки да гарантират, че авторите на включените в публикацията произведения ще получат справедлив дял от възнагражденията, които получават издателите от доставчиците на услуги на информационното общество за използването на техните публикации. В същото време съществуващите в държавите членки правила относно това кой притежава и упражнявана правата в рамките на трудови правоотношения следва да останат незасегнати.

Съгласно сега действащото българско законодателство лицата, които създават и издават периодични издания, са носители на авторското право върху тях. Досега публикациите в пресата бяха обект на авторско и в Германия, Испания и Франция.

Въпроси:

1. Как следва да се разбира понятието за „много кратки откъси“, които остават извън дадената с чл. 15 закрила?

➤ *Чл. 16 Право на справедливо компенсационно възнаграждение*

Директивата дава възможност на държавите членки да въведат разпоредба, която ще позволи на издателите на обекти на закрила, на които авторът е прехвърлил или отстъпил част от авторските правомощия, да имат право на дял от компенсационното възнаграждение за използването на произведението по силата на изключение или ограничение.

Разпоредбата остава незасегнати заварените и бъдещите споразумения в държавите членки за публичното даване в заем.

Директивата предоставя гъвкавост на държавите членки при определянето на начина и реда, по които издателите да обосноват претенцията си, и условията за разпределяне на компенсационните плащания между авторите и издателите.

Въпроси:

1. Необходимо ли е да транспонираме чл. 16 от Директивата в ЗАПСП? Обосновете се. Какви биха могли да бъдат условията за уважаването на претенцията и разпределянето на плащанията?

Глава 2

Определени начини на използване на закриляно съдържание от онлайн услуги

- *Чл. 17 Използване на закриляно съдържание от доставчици на онлайн услуги за споделяне на съдържание*

Приемането на разпоредбата е обусловено от съществуващата в цифровия пазар „разлика в стойността“, изразяваща се в несъответстващите на нарастващото използване на обекти на закрила възнаграждения, които получават правоносителите. Новите правила имат за цел да насърчат сключването на договори за използването от доставчиците на онлайн услуги за споделяне на съдържание обекти на закрила.

Чл. 2, параграф 6 и съображение 62 от Директивата дават дефиницията за доставчици на онлайн услуги за споделяне на съдържание (наричани по-долу „платформи“). Това са доставчици на услуги на информационното общество, чиято основна или една основните цели на които е да съхраняват и дават достъп на публиката до голям обем качени от техните потребители обекти на закрила, които те организират и популяризират с цел печалба. Изрично е упоменато кои доставчици на услуги остават извън обхвата на разпоредбата. Правилата са насочени към платформи, които имат важна роля на онлайн пазара на съдържание и се конкурират за аудитория с други доставчици на услуги.

Съображение 63 пояснява, че преценката за това дали дадена платформа използва голям обем обекти на закрила трябва да се извършва за всеки отделен случай и при съобразяването на много фактори, като размер на аудиторията и брой на файловете, качени от потребителите.

Директивата разяснява, че осигурявайки достъп на публиката до качените от техните потребители обекти на закрила, платформите използват същите посредством „съобщаване на публиката“ или „предлагане на достъп“ и следва да получат разрешение за това. В тези случаи те не могат да се ползват от условията за освобождаване от отговорност, предвидени в чл. 14, параграф 1 от Директивата за електронната търговия.

Разрешенията, които получават платформите, следва да обхващат и действията на техните потребители по смисъла на чл. 3 от Директива 2001/29/ЕО, когато последните не действат на търговска основа или не реализират значителни приходи.

Предвид обстоятелството, че съдържанието на платформата се качва от нейните потребители, Директивата предвижда специален режим на отговорност на платформите в случаите, в които не са получили разрешение. Платформите ще носят отговорност за използването без разрешението на правоносителите на качените от техните потребители обекти на закрила, освен ако не докажат наличието на 3 кумулативни условия:

1. Положили са най-добрите усилия за получаването на разрешение

+

2. Положили са най-добрите усилия в съответствие с изискванията за професионална грижа да гарантират, че качените от техните потребители обекти на закрила, за които правоносителите са предоставили необходимата и относима информация, няма да бъдат достъпни на платформата

+

3. Действали са незабавно след получаването на обосновано уведомление от правоносителите, за да блокират достъпа до закриляните обекти или да ги свалят от интернет страниците, като същевременно предотвратят бъдещи качвания съгласно т.2.

През есента на 2019 г. Европейската комисия стартира поредица от диалози със заинтересованите страни, за да се обсъдят най-добрите практики за сътрудничество между платформи и правоносители. Резултатите от диалозите ще послужат като основа за издаването на Насоки за прилагането на чл. 17 и ще са с фокус върху предвиденото в параграф 4 сътрудничество.

Чл. 17, параграф 5 очертава критериите за преценка на спазването на предвидените в параграф 4 задължения. Следва да бъдат взети предвид видът, аудиторията и размерът на платформата, видът на качените на нея обекти на закрила, наличността на подходящи и ефективни средства, както и стойността на разхода за доставчика на услугата.

Предвидените в чл. 17, параграф 4 условия за освобождаване от отговорност се прилагат в ограничен обем за платформи, които са достъпни за публиката в ЕС от по-малко от 3 години и имат годишен оборот под 10 милиона евро. За да избегнат отговорност, е необходимо тези платформи: 1. да са положили най-добри усилия за получаването на разрешение от правоносителите; и 2. да са действали незабавно след получаването на обосновано уведомление от правоносителите, за да блокират достъпа до закриляните обекти или да ги свалят от интернет страниците.

В случай че средният месечен брой на отделните посетители на такава платформа надвиши 5 милиона, за да избегне отговорност, за нея възниква и задължение да предотврати бъдещите качвания на обектите на закрила, чието сваляне е било поискано и за които е получила относимата и необходима информация от правоносителите.

Прилагането на чл. 17 не следва да води до общо задължение за наблюдение на информацията.

Директивата предвижда задължение за държавите членки да въведат задължителни изключения в полза на потребителите на платформите, когато качват на тях създадено от потребители съдържание. Изключението следва да се отнася до:

- 1) цитиране, критика и обзор
- и
- 2) карикатура, пародия или пастиш;

За да се намери балансът между свободата на изразяване, свободата на изкуствата, правото на собственост, включително интелектуалната собственост, е необходимо да се предоставят гаранции, че потребителите на платформите ще могат да се ползват от определени изключения и ограничения от авторското право. Директивата задължава държавите членки да въведат механизъм за оплаквания, който ще позволи на потребителите на платформите да оспорят свалянето или блокирането на достъпа до каченото от тях съдържание. Исканията на правоносителите за свалянето или блокирането на достъпа до тяхното съдържание трябва да бъдат надлежно обосновани. Оплакванията на потребителите трябва да бъдат разглеждани без неоправдано забавяне и решението следва да подлежи на човешка преценка. Необходимо е държавите членки да създадат и извънсъдебен механизъм за разрешаване на споровете.

Въпроси:

1. Как разбирате „най-добрите усилия“ по смисъла на чл. 17 от Директивата?

Директивата се позовава на най-добри /всички възможни/ максимални усилия в следните направления:

1. По отношение получаването на лиценз от правоносителите
2. По отношение гаранцията, която доставчиците на онлайн услуги за споделяне на съдържание (за краткост, наричани само „доставчици“ или „платформи“), за неналичие на конкретни произведения и други обекти, за които правоносителите са им предоставили съответната и необходима информация.
3. По отношение предотвратяване на бъдещи качвания на произведения или други обекти, за които платформите са получили обосновано уведомление от страна на правоносителите за преустановяване на достъпа и премахване на тези произведения.

И в трите случая следва да се вземе предвид принципа на пропорционалност. Директивата предвижда да бъдат отчетени и следните елементи:

- а) видът, публиката и размерът на услугата, както и видът произведения или други обекти, качени от ползвателите на услугата; и
- б) наличието на подходящи и ефективни средства и тяхната цена за доставчиците на услуги.

1. Полагане на най-добри усилия по отношение получаване на разрешение от правоносителите – чл. 17.4.(а)

Смятаме, че основен критерий за полагане на най-добри усилия за получаване на разрешение от правоносителите, е добросъвестно и активно участие в преговори с ОКУП за съответните обекти на закрила. Всяка една ОКУП в ЕС е публично известна, дейността ѝ попада под обхвата на Директива 2014/26/ЕС, като основната ѝ цел е да предоставя разрешения за използване за управляваните от нея обекти на закрила. В допълнение, всички ОКУП на територията на България подлежат на регистрация и контрол от страна на Министъра на културата. Всяка година ОКУП изготвят и представят в министерството подробен доклад за дейността си, както и финансов отчет, включващ събрани и разпределени на правоносителите възнаграждения. Размерите на възнагражденията, събирани от ОКУП, са публични и се утвърждават от Министъра на културата. По отношение на музикалните

произведения, смятаме, че изискването към платформите за полагане на най-добри усилия може да бъде удовлетворено посредством тяхното активно и добросъвестно участие в преговори с Музикаутор.

Считаме, че по начало получаването на разрешение за използване следва да се търси активно от всички платформи, независимо дали са малки или големи, като лицензионните условия могат да бъдат съобразени с принципа на пропорционалност. Независимо от вида и обема на съдържание, достъпен на платформите, те следва да встъпят в преговори с тези правноносителите, които искат да разрешат използването на техните произведения.

В светлината на съображение 61 на Директивата, лицензионните договори следва да бъдат справедливи и да поддържат разумен баланс между двете страни. Правноносителите следва да получат подходящо възнаграждение за използването на техните произведения. В тази връзка, доставчиците, които отказват да сключат лицензионно споразумение, предоставящо справедливи условия и гарантиращо разумен баланс между страните, не следва да бъдат третирани като положили най-добри усилия за получаване на разрешение.

2. Полагане на всички възможни усилия, за да се гарантира неналичността на конкретни произведения и други обекти - чл. 17.4.(б)

Считаме, че текстовете следва да бъдат максимално близки до тези, заложи в Директивата. Както е посочено в съображение 64 от Директивата, когато се оценява дали даден доставчик на онлайн услуги за споделяне на съдържание е положил всички възможни усилия в съответствие с високите секторни стандарти за дължима професионална грижа, следва да се вземе предвид дали доставчикът на услуги е предприел всички стъпки, които добросъвестен оператор би предприел, за да постигне предотвратяване на наличието на неразрешени произведения или други обекти на своя уебсайт, като се вземат предвид най-добрите практики в отрасъла и ефективността на стъпките, предприети с оглед на всички съответни фактори и развития, както и принципът на пропорционалност. За целите на тази оценка следва да се вземат предвид редица елементи, като например размерът на услугата, развитието на съвременното състояние на съществуващите средства, включително евентуалното бъдещо развитие, за да се избегне наличието на различни видове съдържание и разходите по такива средства за доставчиците. Различни средства за избягване на наличието на неразрешено, защитено с авторско право съдържание биха могли да бъдат подходящи и пропорционални според вида съдържание и поради това не може да бъде изключено, че в някои случаи наличието на неразрешено съдържание може да бъде избегнато само след уведомяване от правноносителите. Всички стъпки, предприемани от доставчици на услуги, следва да бъдат ефективни по отношение на преследваните цели, но не следва да надхвърлят необходимото за постигане на

целта за избягване и преустановяване на наличието на неразрешени произведения и други обекти.

И към настоящия момент големите платформи разчитат на технологични решения за разпознаване и управление на наличното съдържание (например, фингърпринт, решения базирани на ключови думи, метаданни, и др.) Въвеждането на задължение за използване на конкретни технологии и технологични решения, обаче, не е необходимо, за да бъде демонстрирано полагането на най-добри усилия. По този начин ще се гарантира технологично неутрално и адаптируемо в бъдеще решение (при поява на нови технологии). Платформите могат заедно с правноносителите да достигнат до най-добрия подход за идентифициране на въпросните произведения, които подлежат на сваляне.

Както е посочено в чл. 17.4.б), при всички случаи след получаване на уведомление от страна на правноносителите доставчиците трябва да действат експедитивно.

Полагането на всички възможни усилия от страна на доставчиците по чл. 14.4.б) е базирано и на условието правноносителите да предоставят съответната и необходима информация. Считаме, че предоставянето на такава информация следва да важи за конкретни уведомления за сваляне на произведения, в случай че не е налице лиценз с правноносителите. Що се отнася до сътрудничеството между страните за получаване на разрешение за използване, предоставянето на такава информация по отношение на целия каталог на правноносителите не е необходимо.

3. Полагане на максимални усилия за предотвратяване на бъдещи качвания на произведения или други обекти, за които платформите са получили обосновано уведомление от страна на правноносителите за преустановяване на достъпа и премахване на тези произведения - чл. 17.4.(в)

При определяне на максималните усилия, положени от доставчиците да предотвратят бъдещи качвания на произведения, за които вече са получили уведомление от правноносителите, следва да се подходи по начин, аналогичен на подхода по отношение на чл. 17.4.(б).

За да могат доставчиците на услуги да положат максимални усилия, за да избегнат бъдещи качвания съгласно тази разпоредба, правноносителите следва да им предоставят един и същ тип „подходяща и необходима“ информация, която е нужна за прилагането и на 17.4.(б). Ако притежателите на права вече са предоставили „необходимата и подходяща“ информация съгласно 17.4.(б). по отношение на конкретно произведение, те не следва да бъдат задължени да предоставят повторно същата информация за целите на „stay down“ подхода.

В съответствие с резултатите от диалозите между заинтересованите страни, организирани от Комисията, очакваме тя да издаде Насоки за прилагане на член 17 от Директивата, които следват да бъдат взети предвид при имплементирането на Директивата. Също така, преди броени дни Европейската комисия публикува Консултационен документ относно член 17 от Директивата, насочен към участниците в гореспоменатите диалози.

2. По какъв начин да се транспонират изключенията, предвидени в полза на потребителите на платформите?

В момента съгласно чл. 24 (1) от ЗАПСП, без съгласието на носителя на авторското право и без заплащане на възнаграждение е допустимо:

„2. използването на цитати от вече разгласени произведения на други лица при критика или обзор при посочване на източника и името на автора, освен ако това е невъзможно; цитирането трябва да съответства на обичайната практика и да е в обем, оправдан от целта;

3. използването на части от публикувани произведения или на неголям брой произведения в други произведения в обем, необходим за анализ, коментар или друг вид научно изследване; такова използване е допустимо само за научни и образователни цели при посочване на източника и името на автора, освен ако това е невъзможно“

Смятаме, че изключенията по чл. 17(7) от Директивата, които не са изрично посочени в ЗАПСП, следва да се добавят в чл. 24 ЗАПСП. Тези изключения са предвидени и в член 5 на Директива 2001/29/ЕС относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество.

3. Как следва да функционира механизмът за разглеждане на оплакванията на потребителите?

Считаме, че текстовете следва да бъдат максимално близки до предвиденото в Директивата. Съгласно съображение 70, доставчиците следва да въведат ефективни и експедитивни механизми за подаване на жалби и правна защита, позволяващи на ползвателите да подават жалби относно стъпките, предприети във връзка с качването от тях съдържание, по-специално когато те биха могли да се възползват от изключение или ограничение по отношение на авторското право във връзка с качено съдържание, достъпът до което е преустановен или което е било премахнато. Всяка жалба, подадена по реда и при условията на тези механизми, следва да се разглежда без неоправдано

забавяне и следва да подлежи на човешка преценка. Когато правоносителите изискват доставчиците на услуги да предприемат действия срещу качване на съдържание от ползвателите, като например преустановяване на достъпа до или премахване на качено съдържание, такива правоносиители следва да обосноват надлежно своите искания. Освен това, сътрудничеството не следва да води до идентифициране на отделни ползватели, нито до обработването на техните лични данни, освен съгласно Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (15) и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета (16). Държавите членки следва също така да гарантират, че ползвателите имат достъп до извънсъдебни механизми за правна защита с цел уреждане на спорове. Тези механизми следва да позволяват споровете да бъдат разрешавани безпристрастно. Ползвателите следва също така да имат достъп до съд или друг компетентен правораздавателен орган, за да претендират прилагането на изключение или ограничение по отношение на авторското право и сродните му права.

В допълнение, смятаме, че блокираното/ свалено съдържание не следва да бъде налично на платформата до изясняване на спора.

Музикаутор вярва, че при всички случаи лицензионният процес следва да бъде насърчаван и механизмът за подаване на жалби и разглеждане на оплакванията на потребителите не трябва да има негативен или обезсърчаващ ефект върху лицензионния процес.